

‘Hij heeft alle termijnen verslapen’

‘Ik ben zeker opgefokt, en een nare Duitser, maar dit is niet goed. Ons hele bestaan is naar de knoppen. We hadden vanochtend om tien uur een afspraak met onze advocaat. Raadt u eens wie er niet was?’

Chantale Zandhuis van de Haagse Orde van Advocaten hoort het relaas van het Duitse echtpaar uiterlijk onbewogen aan. Nu en dan een gerichte zakelijke vraag, om enige helderheid te krijgen in het nogal fragmentarische verhaal. Hier zitten twee mensen die het water tot aan de lippen is gestegen, zoveel is duidelijk. Of het nu hun eigen schuld is, of, zoals het echtpaar beweert, die van hun advocaat.

De twee wonen en werken sinds tien jaar in Nederland. De man heeft een eigen bouwbedrijf gehad dat inmiddels is gefailleerd, naar hij zelf beweert zonder dat hij daarvan op de hoogte was. ‘We wisten niet eens van de procedure. Ik gaf de incasso’s aan mijn advocaat, die zou er verder wel voor zorgen. “Rustig, alles komt goed”, zei hij altijd. Nou, dat is gebleken. Die man heeft alle termijnen verslapen. De enige debiel die van niets wist, was ik,’ klinkt het in het Nederlands met een Duits én Haags accent.

Volgens de man was er altijd een ‘incassomevrouw’ bij de advocaat werkzaam. Toen die haar biesen pakte,

‘incassomevrouw’ bij de advocaat werkzaam. Toen die haar biesen pakte,

‘De enige debiel die van niets wist, was ik’

liep de boel in het honderd. ‘Het is een chaos op zijn werkkamer, dat wilt u niet geloven. Hij heeft ook elke keer een andere secretaresse. Een tijdje geleden begon hij tijdens een gesprek te bladeren in een wetboek. Ik kon gewoon zien dat hij helemaal de weg niet wist,’ aldus de klager opgewonden. Zijn vrouw probeert hem enigszins te temperen. ‘Dat is onze *sache* niet,’ spreekt ze gedempt. Ook Zandhuis grijpt in. Ze wil meer weten over de bewering van het echtpaar dat de advocaat één dag voor de faillietverklaring met een declaratie van ettelijke duizenden euro’s op de proppen kwam. Bevatte die declaratie urenstaten? Heeft hij door de advocaat gevoerde correspondentie ontvangen? Vragen die ontkennend worden beantwoord. En hoe zit het met het betonnen vloertje dat de advocaat privé bij hem thuis door de Duitser heeft laten storten? Is dat verrekend?

CULTURELE VERSCHILLEN

Er is nog meer ellende. De IND heeft het echtpaar kennelijk op de korrel, wegens het ontbreken van een verblijfsvergunning. Ook die zaak heeft hij naar eigen zeggen in handen gegeven van zijn advocaat, maar wederom gebeurde er helemaal niets. ‘Ik heb hier kinderen op school. Ik ben mij bewust van de culturele verschillen tussen Nederlanders en Duitsers, maar wat hier gebeurt kan toch niet? We waren er heilig van overtuigd dat die man alles onder controle heeft. In Duitsland heeft men vertrouwen in de *Anwalt*.’

Zandhuis heeft het echtpaar er bij binnenkomst op gewezen dat een eventueel in te dienen klacht in het kader van wederhoor wordt besproken met de advocaat. En dat een klacht niet resulteert in schadevergoeding. Nu Zandhuis de brij van verwijten aan het adres van de advocaat probeert te reduceren tot klachtwaardige gedragingen, herhaalt ze deze opmerkingen.

Dat schiet alsnog in het verkeerde keelgat. Het echtpaar over op het Duits. ‘Wir machen uns überall unbeliebt’, zegt de vrouw tegen de man. ‘Der mann lacht ja über mich. Ik hab den idioten vertraut,’ zegt de man terug. Ze zijn er snel uit. ‘Sorry, maar we gaan. Ik waardeer wat u probeert te doen, maar hier gaan we niet mee door. Nóg een vijand, daar hebben we geen zin in. Verspilte tijd.’ En weg zijn ze.

EEN GENOEGDOENING

Zandhuis, die zelf drie jaar als advocaat werkzaam was in West-Brabant, maakt het vaker mee. ‘Mensen verwachten van ons vaak genoegdoening, maar die kunnen wij maar in heel beperkte mate bieden. Als het überhaupt al tot een tuchtrechtelijke maatregel komt.’

Want dat laatste is altijd afwachten, hoe overtuigend en schrijnend het verhaal van de klager ook klinkt, heeft Zandhuis geleerd. ‘Als je in het kader van wederhoor de advocaat spreekt, dan blijken de zaken vaak heel anders te liggen. Veel mensen kunnen eenvoudigweg hun verlies niet verkroppen, en gaan dan klagen. Dit neemt natuurlijk niet weg dat een aantal klachten terecht wordt ingediend, en de betrokken advocaat daadwerkelijk een verwijt kan worden gemaakt.’

(LW)

